

deraf har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa Ministerens Onske, men kan man overbevise sig om, at det er hensigtsmæssigere, at Goldforvalteren bor i Maribo end i Bandholm, tror jeg, at Flertallet ikke er uwilligt til at foretage denne Endring. Forslagene under Nr. 18 og 19 skal jeg ikke omtale, da jeg allerede ihar gjort det; de ere grundede i et tidligere Endringsforslag, ifølge hvilket man vil flytte de vedkommende Embedsmænd til 2den Klasse. Forslaget under Nr. 20 har derimod en større og mere indgribende Betydning. Det er begrundet i, hvad jeg tidligere har omtalt, at Regjeringen har foreslaaet at oprette flere selvstændige Goldsteder i Provindserne, hvilket hele Udvalget har troet hverken var helbigt eller rigtigt, og man har derfor flyttet disse Embedsmænd fra 3die til 4de Klasse under Lønningsfakterne 1,600 og 1,800 Kr. Da vort Forslag imidlertid er motiveret temmelig udførligt i Betænkningen, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Ligesaa lidt skal jeg opholde mig ved Forslaget under Nr. 21, det er et Mindretalsforslag og gaar ud paa, at 2,500 Kr. skal ændres til 2,400 Kr. Som tidligere udtalt, anser jeg det for det Rigtigste, at man beholder Mellemstafsen mellem 2,600 og 2,400 Kr. I Forslaget under Nr. 22 har Udvalget anset det for rigtigt at nedflytte 16 af de Embedsmænd, som Regjeringen har opført under Lønningsstafsen 2,500 Kr., til 2,000 Kr. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at man ikke gjør vedkommende Embedsmænd nogen Uret, da de hidtil kun have haft 2,000 Kr., men iøvrigt lader man flere af dem, der tidligere have haft 2,000 Kr., blive paa Lønningsstafsen 2,500 Kr. De, som man nærmest har ladet blive paa denne Lønningsstafs, ere for største Delen de Embeds- og Bestillingsmænd, der ere ansatte paa det vestlige Jyn, hvor man maa antage, at det er i Statens Lær, at man har dygtige og energiske Kræfter, saa at Smugleri ikke kan finde Sted fra Slesvigs Kyst til Jyn; de Andre, man har ladet blive staaende, ere Kontrolører i Byer, hvor der er en større Jernbanearbejd. Der er altsaa en Del, der taler for, at man lader Nogle af dem, der tidligere have haft 2,000 Kr., blive paa Lønningsstafsen 2,500 Kr. Jeg skal imidlertid ogsaa bemærke, at en overveieende Del af dem, som efter vort saavel som efter Regjeringens Forslag ville faae 2,500 Kr., tidligere have haft 2,400 Kr., medens det dog ikke gælder for Alle, idet t. Ex. Goldforvalteren i Frederiksund, som tidligere havde 2,800 Kr., nu efter Forslaget skal have 2,500 Kr. Endringsforslaget under Nr. 22 er en ligefrem Følge af Forslaget under Nr. 21, og den Endring under Nr. 23, at Navnet „Maribo“ udgaar, er jo en Følge af, at vi foreslaa Goldstedet henlagt under Bandholm Distrikt. Endringsforslaget under Nr. 24, som gaar ud paa, at der indsaettes „Goldstebro“ under Nr. 3, medens det udgaar under Nr. 4, er en Følge af,

at vi nedsaette dette Embede med 200 Kr. Endringsforslaget under Nr. 25 er hele Udvalget enigt om. Det angaar Assistenternes Inddeling i Lønningsklasser, det vil sige, hvormange der skal være paa hver Lønningsstafs, men jeg skal ikke opholde mig ved det, da hele Udvalget er enigt derom, og jeg ikke haaber, at Regjeringen vil reise Vanskeligheder derimod. Flertallets Forslag under Nr. 26 kan jeg ikke være Ordfører for, da jeg ikke har tiltraadt det, men jeg maa maaske paa Mindretallets Vegne begrunde vor Stilling til Forslaget. Vi tro ikke, at der vil være megen Økonomi ved dette Forslag. Man kan jo godt tænke sig, at en Mand kan være stiftet til at varetage et Embede paa eet Sted, uden at han derfor er stiftet til at rykke op fra dette Embede til et andet Sted, og man maa jo indrømme, at Forholdene i den ene By kunne være forskellige fra Forholdene i den anden, saa at det koster mere at leve det ene Sted end det andet. Jeg foreslaar ikke, hvorfor Flertallet ikke er blevet ved, hvad der var fastsat i Loven af 1870. Man har jo tidligere holdt paa, nemlig da man gav Loven af 1870, at Administrationen skulde have Raadighed til at anvende Kræfterne paa de Steder, hvor de bedst passede. Altsaa kan Mindretallet ikke anbefale Forslaget under Nr. 26. Nu kan man maaske sige, at det ikke har stor Betydning, idet det kun er Halvdelen, som skal rykke op. Det ser jo ved første Øiekast smukt ud, at Regjeringen saaledes kan forflytte Halvdelen, uden at tage Hensyn til Alderen. Men naar man tænker sig, at der bliver 10 Pladser ledige iaar, og at deraf de 5 besættes efter Hensynet til Alder og de 5 efter Administrationens Lykke, og at der saa til næste Aar atter bliver 10 Pladser ledige, ville de, som man har ladet blive staaende forrige Aar, rykke op, selv om de ikke egne sig til de ledige Poster. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være Konsekvensen af Forslaget, og jeg indser ikke Grunden til, at man saaledes skal binde Administrationens Hænder. Jeg tror, at det uundgaelig maa føre til, at Regjeringen bliver nødsaget til at afskedige enkelte Mænd, som godt havde kunnet udfylde deres Pladser paa de Steder, hvor de vare, og det tror jeg ikke, at vi skulle give Anledning til. Mindretallet er altsaa ikke saa helbigt her at kunne tiltræde Flertallets Forslag. Forslaget Nr. 27 skal jeg ikke opholde mig ved; det følger af tidligere Endringsforslag, idet vi, som sagt, ikke gaa ind paa Oprettelsen af nye Golddistrikter, men foreslaa at sætte Opbeholds-kontrolører istedet. Det Samme gælder om Forslaget under Nr. 29. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 30 skal jeg kun bemærke, at de Forhold, som nu ere tilfede med Hensyn til Pensionsberettigelse, fastholde vi, og derfor have vi foreslaaet, at 180 skal forandres til 177. Hvad Forslaget under Nr. 31 angaar, skal jeg ikke opholde mig ved det, da det